

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.040 van 7 juli 2016
in de zaak A. 219.479/XIV-37.071**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Vaderlandstraat 32
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 juni 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 166.939 van 29 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 juni 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Proceduregids van het UNHCR, waarop de verzoekers zich beroepen ter beperking van de bewijslast die op hen rust, geldt slechts als aanbeveling doch heeft geen bindende kracht in het Belgische recht. Een eventuele schending ervan kan dan ook niet op ontvankelijke wijze worden ingeroepen. De verzoekers betwisten niet dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door hen aangebrachte bewijsstukken in zijn

beoordeling heeft betrokken, maar uiten wel kritiek op de bewijswaarde die aan die stukken wordt gehecht. De beoordeling van de authenticiteit en de bewijswaarde van neergelegde stukken behoort echter tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die in beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal over hervormingsbevoegdheid beschikt. Wat de door de verzoekers aangevoerde genderproblematiek betreft, wordt in het bestreden arrest in de eerste plaats op omstandig gemotiveerde wijze vastgesteld dat hun persoonlijke asielrelazen niet geloofwaardig zijn en wordt vervolgens op wettige wijze gesteld dat een uittreksel uit het rapport “Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak” van april 2015 geen afbreuk doet aan die vaststellingen en dat een verwijzing naar algemene informatie op zich onvoldoende is om aan te tonen dat de verzoekers bij een terugkeer naar Irak persoonlijk dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. In de mate dat de verzoekers met hun enige middel trachten aan te tonen dat “het heel waarschijnlijk [is] dat de verzoekende partijen [bij terugkeer naar het land van herkomst] zullen worden blootgesteld aan mensenrechtenschendingen en dat zij in een mensonwaardige situatie zullen terecht komen”, raakt hun uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven juli tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams